

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ

15-3-1986

Κι αυτό το μαύρο με την τσιριχτή φωνή
και το μαλλί το λιγδιασμένο,
μιλά γι' αγώνες και πολιτική
μ' αέρα κι ύφος παλιού πολιτικάντη.

Κι αυτός ο έρμος, εκεί στα δεξιά,
με το φρεσκοσπαρμένο μούσι,
μιλά κι αυτός για την πολιτική,
με κάργα λόγια ελληνικούρες.

Κι αυτή εκεί απέναντι, στα πράσινα ντυμένη,
ποιός ξέρει τι να σκέφτεται,
και πού να είναι ο νους της;
Στις αίγες τάχα; Στα ταξίδια τους;
Ή στη μητέρα φύση;

Κι αυτός εκεί μπροστά, ο φουκαράς,
ο έξω από την κλίκα, απλά σαν μίλησε, και είπε.
Πώς, τί είναι αυτά που λέγονται;
κι αλλ' ού' απ' το θέμα, η κουβέντα πάει..

Του όρμηξαν τα πνεύματα, τα μύρια, ξαναμμένα,
τον λόγο του ζητήσανε και να επανορθώσει.
Με γιούχα τέλος και βρισιές, του κλείσανε το στόμα,
και δια βοής, συνοπτικά, μα δημοκρατικότατα,
του Περικλή θα ζήλευε τον τρόπο η Αθήνα,
απόφαση, που απ' την αρχή είχε παρθεί,
επήραν.

Σε λίγα χρόνια σύντροφοι και της εργατιάς ξεφτέρια,
αν δείτε κίνημα συνδικαλιστικό,
σφυράτε μου κι εμένα.